

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16434.

Kl. 20 i 12.

Rudolf Prokesch
(Ustroń, Polska).

Uchwyt krążków przewodniczych do przewodów drutowych.

Zgłoszono 3 września 1930 r.

Udzielono 25 maja 1932 r.

Uchwyty krążków przewodniczych do przewodów drutowych, znane dotychczas w kolejowych urządzeniach sygnalizacyjnych, posiadają pewne wady, mianowicie wymagają zbyt dużo czasu na założenie przewodu oraz posiadają wadliwą budowę łożyska osi krążka. Oś ta bowiem nie jest zabezpieczona przed obracaniem się wspólnie z krążkiem, przez co powstają niepożądane tarcia, zwiększające potrzebną siłę pociągową na przewodzie drutowym. Znane uchwyty krążków do przewodów drutowych nie posiadają też dostatecznej wytrzymałości na zginanie wskutek wielkiej liczby części składowych.

Wynalazek niniejszy usuwa wspomniane wady w ten sposób, że uchwyt krążków jest wykonany z jednego kawałka w kształ-

cie litery E, a oś krążków jest osadzona w łożyskach, obejmujących ją na całym jej obwodzie i umieszczonych w trzech ramionach uchwytu, przyczem zatyczka w kształcie litery E, umieszczona w odpowiednich wgłębieniach uchwytu, unieruchamia oś krążków. Tego rodzaju uchwyty pozwalają na szybkie założenie względnie wyjęcie przewodu drutowego.

Przykład wykonania uchwytu według wynalazku jest przedstawiony na rysunku.

Fig. 1 przedstawia widok z przodu, przyczem uwidoczniony jest tylko jeden krążek; fig. 2 przedstawia przekrój wzdłuż linii $L-M$ na fig. 1; fig. 3 — przekrój wzdłuż linii $J-K$ na fig. 2; fig. 4 — zatyczkę w kształcie litery E; fig. 5 — uchwyt w położeniu, najdogodniejszym do wkładania

przewodu; fig. 6 — uchwyt z krążkami w przypadku przewodów prostych; fig. 7 — położenie uchwytu przy zmianie kierunku przewodów.

Uchwyt A (fig. 1) ma wytłoczone wgłębienia $H-H_1$, a ramiona jego są zakończono łożyskami do umieszczania osi D krążków. Oś D jest zaopatrzona w otwory N , odpowiadające wgłębieniom H . Wgłębienia $H-H_1$ i otwory N są przeznaczone do umieszczania zatyczki B , wygiętej w kształcie litery E (fig. 4). Oprócz tego wgłębienia $H-H_1$ zwiększają wytrzymałość uchwytu A na zginanie.

Uchwyt A posiada otwór O (fig. 1), przez który wkłada się śrubę, przymocowującą uchwyt A do ramienia żelaznego F . Wypukłość, odpowiadająca wgłębieniu H_1 , zabezpiecza śrubę G przed obracaniem się. Otwór O w ramieniu żelaznym F (fig. 5) powinien być umieszczony tak daleko od środka tego ramienia, żeby po przekręceniu uchwytu A w położenie prostopadłe (odwrócone), poprzeczne wgłębienie H_1 było łatwo dostępne od strony górnej krawędzi ramienia F . W ten sposób umożliwia się łatwe założenie zatyczki B . W położeniu uchwytu A według fig. 5 można najwygodniej włożyć przewód drutowy i krążki w uchwyt, a po przekręceniu uchwytu w położenie prostopadłe (odwrócone) zmontować całość. Kolejność czynności jest następująca. Krążki E z osią D wkłada się w uchwyt A, poczem przekręca się uchwyt w położenie prostopadłe (odwrócone), przez co wgłębienie H_1 staje się dostępnem. Trzymając zatyczkę za średnie ramię C (fig. 4) wsuwa się końce jej ramion bocznych B w otwory N osi D i układa zatyczkę równocześnie we wgłębieniach H i H_1 . Następnie należy przekręcić uchwyt A wraz z krążkami wdół, przyczem przewody drutowe wchodzą do rowków krążków, a uchwyt z

krążkami przy napinaniu przewodu drutowego zajmuje położenie, wskazane na fig. 6, w przypadku przewodów prostych, i położenie, wskazane na fig. 7, przy zmianie kierunku przewodów. Po ustawieniu się uchwytu należy dokręcić śrubę G . Zatyczka jest zakryta w uchwycie A tak, że wyciągnięcie jej jest niemożliwe. Wyciągnięcie zatyczki z osi D staje się możliwe tylko po rozluźnieniu nakrętki śruby G , a więc również w położeniach, wskazanych na fig. 6 i 7. Wobec tego jest możliwa prosta i łatwa wymiana krążków oraz przewodów drutowych przy istniejących urządzeniach, bez konieczności zdejmowania uchwytu A (fig. 1) z ramienia F .

Zastrzeżenia patentowe.

1. Uchwyt krążków przewodniczych do przewodów drutowych, znamienny tem, że jest wykonany z jednego kawałka w kształcie litery E , przyczem końce jego trzech ramion posiadają łożyska, obejmujące zupełnie oś (D) krążków, a sam uchwyt posiada wytłoczone wgłębienia (H, H_1), w których umieszczana jest odpowiednio ukształtowana zatyczka, unieruchamiająca oś krążków i umożliwiającą wyjęcie osi krążków bez zdejmowania uchwytu z utrzymującego go ramienia żelaznego (F).

2. Uchwyt według zastrz. 1, znamienny tem, że jest przymocowany zapomocą śruby (G) do ramienia (F) tak, że przy przekręceniu uchwytu (A) w górę wgłębienie (H_1) staje się dostępnem do włożenia zatyczki, przyczem wypukłość, odpowiadająca wgłębieniu H_1 , zabezpiecza śrubę (G) przed obracaniem się.

Rudolf Prokesch.

Zastępca: Inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.

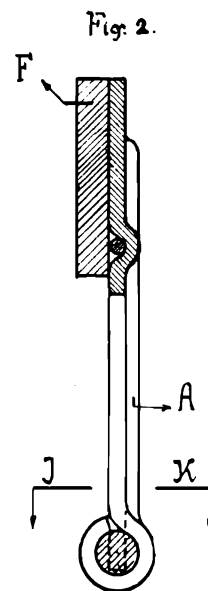
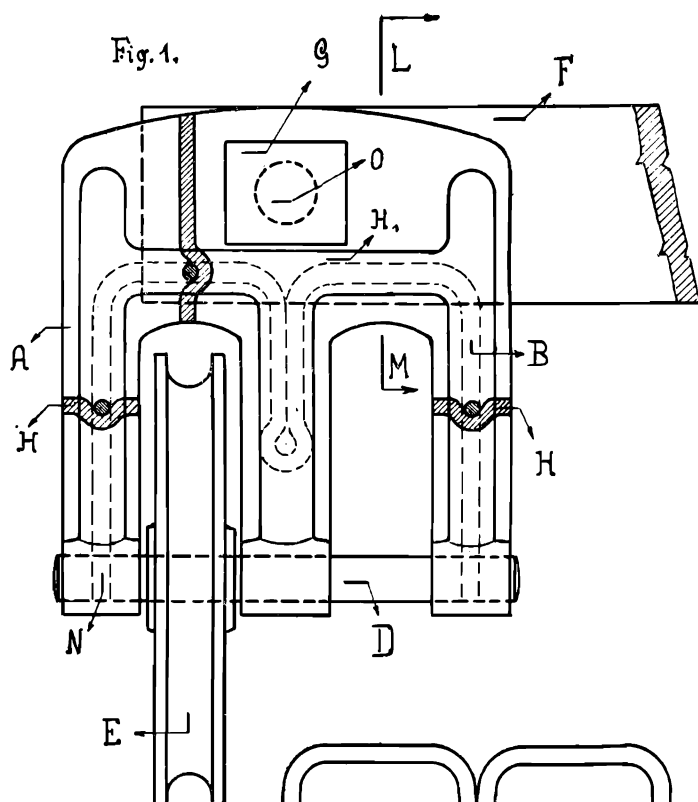

Fig. 3.

